उर्वशी ॥ विलोक्य ॥ हला दाणिं पहुमदंसणादो वि सविसेसं पिअदंसणो मे महाराओ पडिहादि ।

चित्रलेखा । जुज्जदि । ता एहि । उअसप्पम्ह ।

उर्वशी । ण दाव उअसप्पिस्सं । तिरक्खरिणीपच्छण्णा पासपरिवत्तिणी भविअ सुणिस्सं दाव पासपरिवत्तिणा वअस्सेण सह विज्जणे किं मन्तअन्तो चिट्ठदि ।

चित्रलेखा । जधा तें रोअदि ॥ उभे यथोक्तमनुतिष्ठतः ॥

विदूषकः । भो चिन्तिदो मए डुल्लहपणाइजणस्स समागमोबाओ ।

॥ राजा तूष्णीमास्ते ॥

उर्वशी । का उण धण्णा इत्थिआ जा इमिणा परिग्गहिआणा अत्ताणअं विणोदेदि ।

चित्रलेखा । हला काणस्स किं विलम्बीअदि ।

उर्वशी । सहि भाअामि क्खु सहसा पहावादो विण्णाडं ।

विदूषकः । भो णं भणामि । चिन्दिदो मए डुल्लहसमागमोबाओ ।

राजा । तेन हि वयस्य कथ्यतां ।

विदूषकः । सिविणअसमागमकारिणिं णिद्दं सेवदु भवं । अथवा तत्थभोदीए उव्वसीए पडिकिदिं चित्तफलए अक्खिलिखिअ आलोअन्तो अत्ताणअं विणोदेहि ।

उर्वशी । हीणासत्त हिअअ समस्सस समस्सस ।

राजा । तद्वयमप्यनुपपन्नं । पश्य ।